

MARC DELOUZE

Post-it

(ÁL)HAIKUK

22.

*soha át nem élt
életeket cipelsz és
szenvedsz helyettük*

23.

*anyád a testet
apád tanítást adott
ámulsz – létezel*

24.

*szeretnék egyszer nem magam lenni
(magam mint valamikor)*

25.

*a tenger
örök megírhatatlan szavak
nem érhetik el*

26.

*a nyelv túl súlyos
bús a szádban tán ezért
nincs mit mondanod*

27.

*hulló levelek
gyászát egy szóval mondd el
mely vonz s nem taszít*

28.

*ha az idő nem
létezik miként lehet
hogy így öregszünk*

29.
*mindig máshol itt szüntelen
időben és lenni
végzetül*

30.
*tétova tavasz temetői
délután a cinteremben*

31.
*elmerült erdők mélyén ködöt
tördelnek harag-paripák*

32.
*az éj
szépsége a magán megrendülő
mély feketeség*

33.
*humusz emlétek
szavaim televényét
nem taposhatót*

34.
*a halál érzet
olyan mint kávéban a
cukor szétmállás*

35.
*porban heverő
romok az emlékezet
széthányt téglái*

36.
*idők hullámán
mint tovasikló ábránd
árboc szél hátán*

37.
*csak pókfonálon
leng szavam és lehull a
legkisebb széltől*

38.
*ahogy a páva
egy ülepmozdulattal
egeket szar szét*

39.
*sötét angyalok
a gond megtelt kukáit
hordják ürítik*

40.
*holt levélkezek
ráncosan kapaszkodnak
az őszi földbe*

41.
*végpont-érintés
bőröm gyűrött lepedő
tükröd horzsolja*

42.
*kezdetek óta
koponyákon taposunk
kiáltás – temető*

Farkas Jenő és Zalán Tibor fordításai

